

Núm. 61

Adults en acció

EDITORIAL

Aquest últim número del curs és excepcional.

En primer lloc, hem celebrat un Sant Jordi ple d'il·lusió, esperança i, per fi, sense mascaretes. Hi ha hagut, a més a més, un *relaxament* de les mesures covid, que —si el Conseller Argimon o la providència divina no hi posen objeccions— sembla definitiu. En conseqüència, hem dit adeu a les mascaretes i ens hem vist les cares, la qual cosa d'entrada és positiva. I, en acabat, la cirereta del pastís: la sortida de fi de curs amb tot l'alumnat de l'escola.

El nostre desig s'ha fet realitat amb el retorn de la diada de Sant Jordi —de la diada de debò, volem dir. Catalunya s'ha tornat a omplir de parades de llibres i roses després de dos anys de dieta pandèmica descafeïnada.

Es notava que tothom tenia moltes ganes de celebrar aquest dia com s'havia fet sempre, per això la gent ha inundat els carrers. Enguany, hem pogut acostar-nos a les parades sense por, fer un cop d'ull al ventall de llibres exhibits i escollir-ne el que més ens agradava prescindint dels serveis d'Amazon. Fins i tot, alguns privilegiats hem pogut gaudir de la presència dels escriptors que ens han signat les seves obres amb aquelles dedicatòries que fan tant de goig.

Com sempre, aprofitem per donar l'enhorabona més sincera a les persones que es graduen aquest any en el nostre centre. Són anys d'esforç, constància i compromís que han tingut recompensa amb els títols obtinguts: GES, Cicles, Majors 25, Tallers 3, Castellà/Català 3, Competic... És un primer pas que us ha d'animar a continuar perseverant en els estudis i la formació futura, perquè, com deia el Nobel portuguès José Saramago, el final d'un viatge no és més que el començament d'un altre.

I, per acabar, no podem descuidar-nos d'una de les últimes activitats conjuntes que ens ha deixat més bones sensacions: l'excursió de tota l'escola a les runes d'Empúries. En teníem tantes ganes que ens sentíem els reis de l'Olimp.

Bona lectura!

LA COMISSIÓ DE REVISTA

ÍNDEX

MONOGRÀFIC	5
OBRES PREMIADES CURS 2021-22	6
CONCURS DE FOTOGRAFIA MATEMÀTICA	48
ESDEVENIMENTS IMPORTANTS	51

MONOGRÀFIC

Com cada curs, a la nostra escola hem celebrat els concursos destinats a engrescar els alumnes a participar activament en la proposta del centre i obtenir els premis amb què volíem obsequiar-los. El jurat ho ha tingut difícil, ja que s'ha trobat amb textos i fotografies molt originals i inspiradores. La qual cosa, no cal dir-ho, ens ha donat una gran satisfacció.

Amb els Jocs Florals, s'ha incentivat la lectura i la creativitat del nostre alumnat, que ha esdevingut —ni que sigui per un dia— un ateneu d'escriptors i escriptores, de poetes i poetesses.

No només parlem de literatura, sinó d'altres formes d'expressió artística. I és que l'art, per a qui el sap veure, és a tot arreu. Pel que fa a la fotografia, els nostres alumnes han demostrat que també són uns bons fotògrafs matemàtics i han trobat la geometria i la numeració en els llocs més insospitats. Han sabut combinar elements de formes molt originals. Val a dir que també els títols de les obres són força enginyosos.

Els murals d'aquests dos certàmens han tingut una presència excepcional presidint el vestíbul de la nostra escola, com també l'hi ha tingut el recull de fotografies dels premiats i les premiades en un vídeo que es podia visualitzar només d'entrar al centre.

Agraïm a tots els participants la seva col·laboració en aquest número tan especial.

El tema d'enguany era la natura en estat salvatge, que ha donat molt de joc, atès que cada participant ha pogut deixar volar la seva imaginació per parlar sobre els fenòmens naturals que més li han impactat i/o atret.

A continuació teniu el recull de les obres premiades.

Gaudiu de la lectura!

OBRES PREMIADES CURS 2021-22

GORGE, L'ERMITÀ

En un lloc molt retirat, vivia en una caseta allunyada de tota civilització un avi que es deia Gorge. L'ancià posseïa els coneixements per curar qualsevol malaltia, amb remeis fets a partir de plantes i arrels que la selva li regalava. Ell respectava la selva i aquesta li donava tot allò que ell li demanava.

Un dia, la selva es va començar a agitar, ja que un grup de caçadors furtius s'havia posat a destrossar-la a la recerca d'animals salvatges per vendre'ls.

En Gorge, davant la situació, va anar a advertir-los:

- Si us plau, deixeu de fer mal a la selva i als seus animals!
- Avi, li recomano que se'n vagi d'aquí i ens deixi fer —va dir-li un dels caçadors.
- Molt bé, com vulgueu, però us recordo que la selva és venjativa, té la seva pròpia llei i no s'estarà quieta gaire temps —va insistir l'avi.
- Jajajajaja, vinga avi, marxi amb els seus contes a una altra banda, les seves pantomimes no ens impressionen —van afegir els caçadors.

Amb aquestes burles, l'ancià va marxar disgustat per la mala actitud d'aquells homes.

L'endemà, a punta de dia, aquells homes no podien creure la imatge que el mirall els tornava: s'havien aprimat més de deu quilos en una sola nit i la seva pell era plena de ferides que desprenien una putrefacció mortal.

A penes sense forces, van anar a buscar l'ermità per suplicar-li ajuda.

- Us vaig avisar. La selva té la seva llei i és venjativa, us ha condemnat a morir de la pitjor manera possible i us ho heu buscat vosaltres mateixos. Esteu sentenciats per la vostra pròpia cobdícia, perquè l'únic remei que hi ha per a la vostra malaltia l'heu destruït aquets dies. Heu maltractat l'única cosa que us podia curar i la vostra sentència és la mort.

Amb cara de tristesa i sentint-se maltractat, l'ancià va marxar cap a la seva caseta.
Per la seva cobdícia, aquells homes tindrien una mort lenta i dolorosa.

AKKARIN – ROBERTO TORO
GES I TARDA

ESTO ES UN HORROR

La primavera ya llegó
¿Y quién lo diría?, esto es un horror.
Con este frío y esta lluvia constante,
Esto parece Copenhague.

Quiero ver el sol y notar su calor,
¿Y quién lo diría?, esto es un horror.
Añoro ver crecer las amapolas
Y que llegue el tiempo de surfear entre las olas.

Los días son más largos, pero la lluvia no me deja ver el verdor
¿Y quién lo diría?, esto es un horror.

Quiero salir de esta hibernación,
Que se altere la sangre de toda la población.

Quiero notar en la piel ese ardor
¿Y quién lo diría?, esto es un horror.
Pero es primavera, la lluvia se irá,
El Sol vendrá y todos lo esperarán.

MARÍA VICTORIA – JOSÉ MARIA POMBO

GES I VESPRE

LA NATURALEZA SALVAJE

Desde el punto más alto de la montaña más alta,
percibimos la mano del Creador, que no falla.

El cielo azul,

las nubes blancas, son los límites
de nuestros sueños de infancia.

La naturaleza salvaje —madre, casa, mundo, vida y paisaje.

Tal vez el hombre no la hubiera tocado.

Destruimos, estropeamos y desperdiciamos.

En la tierra ponemos veneno y, en el mar, a los peces matamos.

Nuestros hijos nos recordarán con vómito
por todo lo atómico
que dejaremos en el aire.

¿Cómo enseñar al animal humano
a ser civilizado como los demás animales?

Vive en armonía
sin macabros planes de dominación.
Vivir con y por la naturaleza —esta es la solución,
Homo Sapiens Sapiens, así sería,
con toda la razón.

En comunión viviremos, por supuesto,
esta realidad con mucho gusto.

ANDARUNAKOMBI – GRUPAL

CASTELLÀ II TARDA

A LITTLE OASIS

Sabadell has a little oasis,
a beautiful place in its surroundings
a treasure for its citizens
with an special weather.

A place with a magical landscape
full of vegetation,
green is everywhere
with infinity of tones.

The sound of waterfall,
streams and a fountain
with its crystalline water
brings me happiness.

An area full of energy
With great wildlife

Where fish, ducks, squirrels and birds
Live in harmony with nature.

THE GREEN CITY – GRUPAL

ANGLÈS I VESPRE

L-A P-L-A-Y-A

En clase hemos hablado sobre la naturaleza salvaje de nuestro planeta. Después de ver fotos, todas nosotras coincidimos en que nos gusta mucho la playa. Cuando vivíamos en Marruecos, algunas teníamos la playa muy cerca de casa y paseábamos por allí. Caminar por la playa relaja y es bueno para la salud. Es cierto que nos bañamos poco, porque preferimos dar largos paseos y hablar. En Gambia también estamos en contacto con el mar y los ríos. Hay playas muy extensas.

Ahora vivimos en Sabadell y tenemos costumbre de ir a pasear por el bosque de Can Deu y por el río Ripoll. Después de vivir un periodo tan largo de pandèmia, ahora valoramos más los paseos al aire libre con amigas. Otra cosa que nos gusta a todas es la lluvia, que es tan necesaria. En verano nos gusta mojarnos. En cambio, no hemos tenido contacto con la nieve desde hace años.

Pero la Tierra también tiene aspectos negativos. Hemos contado la experiencia que tuvimos algunas al vivir un terremoto en la población de Errachidía, Marruecos. Y este año hemos visto por la televisión el volcán de La Palma. La naturaleza, a veces, nos sorprende para bien o para mal.

DONES AMB EMPENTA – GRUPAL

INSTRUMENTAL I CAN PUIGGENER

LA NATURALEZA ES VIDA

La Naturaleza es como una sonrisa que nos da alegría, amor y paz.

Dolores: Me gusta bañarme en la playa, tomar el sol, allí me relajo con mi familia.

Graciela: Me gusta ir a caminar por la montaña, respirar el aire puro de la naturaleza. He ido a la Mola y me lo he pasado muy bien.

Lucinda: A mí me gusta el campo para pasear cerca del río, ver los peces, oír como discurre el agua. En verano, cuando hace mucho calor, recojo el agua del río (que está muy fría) y me la echo encima y me refresca. Es un placer.

Lahcen: Los fines de semana vamos al huerto a comer en plena naturaleza. Trabajamos un poco y consumimos productos naturales.

Ridouan: Me gusta la montaña para ver las plantas, los animales, notar el viento en mi cara, comer rodeada de la naturaleza...

Manar: Me gusta ir a la playa con mi familia, mi marido y mi hija. Juntos nos bañamos, jugamos y nos lo pasamos muy bien.

Fathia: Yo voy al río con mis amigos y hacemos una barbacoa, comemos y respiramos aire puro, que buena falta nos hace en la ciudad.

Manuel: Me gusta ir al campo de excursión con los amigos, bañarnos en el río y jugar a la pelota.

La naturaleza nos da el sol, el agua, las plantas, las setas, los espárragos, alimentos... sin ella no habría vida.

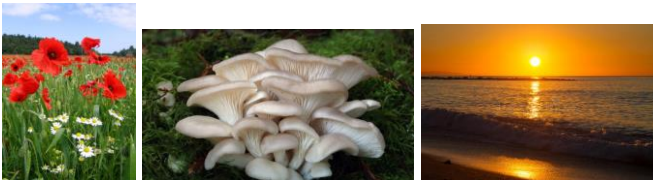

Fatima: Me gusta salir a pasear por la montaña con mis amigas, mis hijos... oler las plantas, escuchar como baja el agua del río, respirar aire puro.

Allí, en Castellar, hacemos barbacoas cerca del río y en verano incluso nos bañamos.

Bakary: A mi me gusta el mar, no voy a la playa pero me gusta mirarlo y pasear cerca de la orilla.

La naturaleza es vida. Sin ella no estaríamos aquí. Por eso es muy importante cuidar de ella.

VALIENTES – GRUPAL
INSTRUMENTAL I CONCÒRDIA

SAVAGE NATURE

First, definition of savage:

Savage: Adjective for an animal; wild and fierce, or (of a remark or action) violently cruel. Although the definition of savage normally means "wild" or "untamed", it's commonly paired with the acronym to accentuate the coolness of something or someone.

Second, definition of nature:

The nature is everything that is created naturally on the planet, it is related to the different kinds of living beings.

Now, about "the savage nature", two words related to each other:

Savage is a barbarism of an animal or close to animal state, in which individuals live, and societies live too, and complete submission to the primitive natural instincts of the animal and human social. And I give you an example, in this topic, of "the eagle" or "vulture".

The eagle is a powerful, fierce bird that is one of the largest birds of prey on our planet. It is one of the carnivores, it is a bird that invades the world, as it is found on old continents except for Australia and Antarctica. The eagle is a bird of prey, that is characterized by a fully polished head, a large hooked beak (to kill prey and tear its flesh), wide and long wings that enable it to fly high, and strong feet that end with curved claws. And the eagle has a great power in catching prey, even those that exceed it in size such as deer, and with its sharp beak and claws, it can cut its prey in moments. And all this is due to the eating instinct, which is the prominent reputation of all animal and birds.

CHAREF – AZIZA CHAREF
GES II VESPRE

LOS PARQUES NATURALES

La Tierra está herida porque los seres humanos la estamos contaminando. El aire que respiramos está sucio por el humo de los coches y las fábricas. El aire contaminado causa muchas enfermedades y alergias como el asma, y la bronquitis.

El agua de los mares y de los océanos está llena de desperdicios y sobre todo de plásticos que tardan mucho tiempo en desaparecer.

No todo es negativo porque hay zonas muy cuidadas y protegidas. Se llaman Parques Naturales y en España tenemos quince repartidos por todo el territorio, por ejemplo el de Ordesa en el Pirineo de Huesca, el de Doñana en Huelva y el del Teide en las Islas Canarias. En estos parques la naturaleza está en estado salvaje.

Los animales que viven allí están cuidados y el entorno limpio y sin contaminación. La UNESCO es la organización que vela por que estas zonas naturales sean un ejemplo de vida.

GRUPAL
INSTRUMENTAL III CONCÒRDIA

LA NATURALEZA

La naturaleza es un regalo de Dios. La vida sin naturaleza no es posible. Los seres humanos dependen de la naturaleza de muchas maneras, por ejemplo: para obtener oxígeno y agua.

Cuando era pequeña, fui a un bosque donde tuve la oportunidad de conocer los beneficios de diferentes árboles. Llegué a saber que muchas medicinas tienen hierbas

y que se obtienen de la naturaleza. Me gustaba conocer el hecho que los árboles ayudan en la lluvia. En el bosque, en primavera vi muchos pájaros juntos haciendo ruido.

Además, todos los gobiernos aconsejan preservar la naturaleza y también están tomando medidas para preservarla. Muchas especies han dejado de crecer en todo el mundo debido a medidas como la deforestación que no debe continuar.

También, el agua de los ríos, hojas verdes en los árboles y nubes blancas en el cielo son vistas increíbles. Peces en los océanos y pájaros en los árboles parecen hermosos.

NAMITA GUPTA
CASTELLÀ III CONCÒRDIA

WHEN THE RAIN COMES

I usually go to walk. My favourite place is the countryside after raining. Sometimes little waterfalls appear, but only if you know the place, you can go.

I am lucky because I know one that it is near here, at the end of my city. Recently, it doesn't rain. It isn't easy to see any waterfall.

We know where the last waterfall is. It is hidden among the trees. The next weekend I am going to see it. I'm happy and excited. It will be the first time my son come with me. It will be a new experience. I hope it doesn't rain.

JOHN ARCKS – JUAN ARCAS
GES II MATÍ

LA DIVERSIDAD EN NUESTRA CLASE

En Mali tenemos animales como ovejas y vacas. También podemos encontrar animales salvajes como hipopótamos y serpientes. Es un país donde hace mucho calor, pero hay ríos importantes como el Bani y el Níger.

En España tenemos mucha variedad. Desde largos ríos como el Ebro hasta montañas altas como Teide. En Cataluña tenemos playas naturales muy bonitas y animales salvajes como osos y lobos.

Gambia no tiene montañas, pero tiene un río muy importante que se llama como el país, el río Gambia. En Gambia hay animales salvajes como los cocodrilos. Es un país muy caluroso.

En Costa de Marfil hay muchos elefantes, muchas gacelas y muchas serpientes. Hay un río grande que se llama Bandama. Costa de Marfil es un país de costa, toca el océano atlántico.

En Marruecos tenemos montañas como el Alto Atlas, el Atlas medio, el Atlas pequeño y una cascada natural llamada Chaf Chawn. Otros lugares naturales muy bonitos son Egorge Tudgha Tinghir, Om Rabie y Azilal. Hay parte del desierto del Sahara y hace mucho calor, pero hay un lugar llamado Ifren, ¡Dónde nieva cada año!

Hay muchos animales en el desierto como camellos, serpientes y escorpiones.

GANADORES – GRUPAL

INSTRUMENTAL II CAN PUIGGENER

OUR BELOVED RIVER

Sometimes, when I walk next to Ripoll river I imagine how it was 1000 years ago...

I guess a lot of water running across the stones and making nature swimming pools where both animals and humans enjoyed .

I picture a riverbank full of life with a great variety of flowers and animals that allowed the beginning of some human sites.

I see a green landscape and a very leafy riverbank rich of crops: carrots, berries, mushrooms, asparagus... That supplied food for humans.

I think it was a great river and people could look for different kind of fish and small amphibians who lived near the water.

I imagine that people use water to wash themselves and made clay from the river to build saucepans and houses.

I picture that people lived around Ripoll river and they grew plants next to it. They had small farms of chicken, hens, rabbits, geese, ducks...

Humans take profit of everything that nature provides.

THE LITTLE ONIONS - GRUPAL
ANGLÈS II TARDA

GUARAIRA REPANO

"En temps antics, la muntanya avui coneguda com l'Àvila no existia, vivint els pobles de la vall de Caracas en un pla que permetia veure fins al mar. Amb el pas del temps, però, els actes dels ciutadans de la vall respecte als esperits de la natura van ofendre la Deessa del mar. Aquesta, furiosa, va convocar una gran onada que devorava i destruïa tot al seu pas, llençant-la contra la terra.

Aterrïts, tots els ciutadans es van agenollar i van implorar perdó. Quan van aixecar la vista, van veure que just quan la gran onada començava a baixar sobre ells s'havia transformat en pedra: la deessa s'havia compadit de les seves súpliques i havia transformat l'aigua a l'Àvila, antigament coneguda com a Guaraira Repano que vol dir "l'onada que va venir de lluny".

Aquesta antiga llegenda ens narra el mite de com es forma la muntanya a la vall de la qual estroba Caracas, un gest de compassió per part d'una deïtat i un recordatori de la necessitat de respectar la natura.

RECUERDOS – JANETH HERNÁNDEZ
CATALÀ II VESPRE

THE CONJURING

Once upon a time, far far away, in a deep deep forest, there was a little house.
Its owner was a very old witch called Sarah. She was very ugly but kind and familiar.

Every Saturday, Sarah and her granddaughters went to the field, next to a small river and a beautiful waterfall, to eat cakes made by them. It was a ritual.

In this part of the river, there lived five naughty sirens. Often, the granddaughters had to be careful with them because the creatures used to follow the children and pull their hair while they were taking a bath.

One day, while the witches were in their habitual Saturday's ritual, Elia, one of the sirens, went towards Clara, one of the children, and told her that she wanted to get legs to play with them. Firstly, Clara screamed and jumped away from her, but Neus, the elder sister, took Clara's hand and walked together to the siren slowly.

- Hey, do you promise that you won't pull our hair? - said Neus, shaking.
- Of course! Please, I want to be your friend. The other sirens are bad with me.
- Ok, wait a moment. I'll go looking for my grandmother.

Clara ran through the trees and called Sarah.

The old witch listened to the girls and decided to grant the wish of the siren Elia for a day.

- Ok, girls, I need your help!

The witches went to the little house and took all the things they needed to do a conjuring, and ran to the river.

The women made a circle and carried on the magic.

Suddenly... PLOOFF! A cloud of smoke appeared around Elia and there was a flash. The siren walked out of the water with two long legs. Many happy screams sounded.

Then, the children started to play running around fields and through the forest. They were very happy.

At night, Elia had to go back to the water with her family.

- Really, thank you so much. That was so funny... - said Elia, sad.
- Child, if you want, once a year we can do this. Even Clara and Neus can become sirens and go with you to the water for a day.

The children screamed, happy.

- Elia, we will wait impatiently!

-Me too, girls. See you soon, even though to pull your hair - the siren blinked her eye to her new friends.

-And she swam to her house, in a cave behind the waterfall in the small river, next to the little house in the deep deep river, far far away.

LADY BARDOS – LAURA DESCALZO

PAU + 25

EL MUNDO ES NATURALEZA

Todos los países del mundo tienen paisajes hermosos. Yo viví en los Países Bajos. Los Países Bajos son conocidos por los campos de tulipanes. Los tulipanes son flores muy bonitas de todos los colores que tú imaginas. Hay muchos campos llenos de tulipanes por toda Holanda y son preciosos.

Todas las vacaciones de verano voy a Marruecos. Me gusta mucho ir a un sitio que se llama "Aïn Zarka" y significa *el ojo azul*. Es un lago grande entre montañas. El agua baja de las montañas siempre frío. Cuando hace calor, mucha gente se baña en el lago. También es posible dar un hermoso paseo entre las montañas.

Yo también he estado en Egipto y Maldivas. En Egipto hay un desierto muy grande. Durante el día hace mucho calor pero por la noche hace mucho frío. Eso es algo muy especial.

Maldivas tiene las playas más bonitas que he visto nunca. La arena es de color blanco puro y el mar tiene diferentes tonos de azul. Hay muchísimos peces de muchos colores y tamaños.

Finalmente, la bella España, donde ahora vivo yo. Para mí, el lugar más bonito de España es Mallorca porque hay muchos paisajes. Hay playas preciosas y jardines llenos de flores diferentes.

El mundo está lleno de naturaleza. Los árboles nos dan oxígeno y el mar nos da paz.

“Alhamdulillah” para naturaleza.

DIDI NATURE – GRUPAL

CASTELLÀ II MATÍ

ON M'AGRADARIA ANAR

Mai he fet cap sortida al camp i m'agradaria anar a la Muntanya de Montserrat. Hi vull anar amb la meva cunyada i els meus nebots i explorar la natura, veure els arbres les flors i sobretot respirar l'aire pur i net que hi ha. Fer un pícnic amb entrepans, aigua i fruita al mig de la muntanya i gaudir al màxim del paisatge. Després m'agradaria aprofitar el dia i visitar tot el que pugui d'aquesta immensa maravella que ens dona la natura. I que per a mi i la meva cunyada i els meus nebots sigui un dia inoblidable.

ESPERIT D'AUTOSUPERACIÓ – MATILDE BAUTISTA

INSTRUMENTAL III

MADAGASCAR

Madagascar is the largest island in Africa. It is in the Indian Ocean. In this country there are many species of animals and plants, unique in the world, like some kinds of felines, plants, birds and baobabs.

But for me the most special animals are the lemurs that belong to the primates. There are many species of them (different regarding their size, skin color, hair color, ears, heads, tails). They can be classified into nocturnal and diurnal too. Most of them live freely in primary forests but some live in small areas and have contact with humans.

Ranomafana is the name of a national park where lemurs live in their natural habitat. In this area you normally wake up at dawn with the sound of lemurs. You can take guided tours in this park and watch the lemurs with the help of the forest rangers. You need to walk in the forest following a guide's instructions to spot them. You must walk very slowly and carefully so that noise is not made because any sound could scare them and run away.

It's usually difficult to spot them because they jump very fast through trees in the search of the tenderest shoots of the leaves and fruits. Our guided group could spot a Sifaka mother with her baby on her back after a long wait. It was an exciting moment for me and I was very lucky to be there and witness that moment. We spotted a big yellow eyed and rounded ear Indri family, a long ringed tail Catta family and a little and nocturnal Aye-Aye family too. This latter one is very hard to be spotted in the middle of untouched nature.

I will never forget that experience and the moments lived in Madagascar. I can't find the words to describe that experience. All this wildlife is in danger of extinction and it can disappear.

For how long will they be able to continue living in their natural habitat?

I hope people are capable of preserving animals in their natural habitat in the future.

There are very few places in the world where wildlife is still preserved.

LET 'S PROTECT IT!

BLUE MONKEY - PILAR GOST
ANGLÈS III

EL VIAJE CATASTRÓFICO DE ZUZÚ

En 1860 en Okinawa – Japón – un día soleado de verano, una familia se dirigía en el coche familiar hacia la playa por la mañana. La familia está compuesta por el padre Hiroshi Miyamura, la madre Claine Hoeri y sus dos hijas, una mayor y otra de tres años. Cuando llegaron a la playa se encontraron mucha gente de otro país y a su hija mayor le gustó un niño francés de veinte años. Luego de pasar el día en la playa de Okinawa, se acerca el chico hacia donde se encontraba ella y le preguntó cómo se llamaba y ella respondió. Zuzú Chan, ¿Y tú? – Le pregunta ella – Y el chico responde – Yo me llamo Francisco. En ese momento suena la alarma de alerta y su padre corre hacia Zuzú y los encuentra a los dos hablando, y muy asustado se lleva a Zuzú rápidamente de la playa porque se acerca un tsunami. Cuando subieron al coche y se estaban yendo de la playa estaban muy asustados, pero Zuzú no paraba de pensar en aquel chico que conoció porque se enamoró de él. Y cuando llegaron a casa el padre de Zuzú dijo que volverían a ir en verano y cuando volvieron a la playa nunca más supo de ese chico que conoció.

HENRRY ZAMBRANA
GES I TARDA

MEMORY OF MINE

My function in this life is to breathe, and now I'm watching life go past, static, immobile, without speaking.

I have seen a lot in all these years: the meaning of give and receive love. Also the heartbreak with all its brilliance. I have been a watcher of how friendships spring, even its dark side, who all they want to hide. I have observed the happiness, fear, disappointment, but especially the hope that we all expect to reach. I want to feel it, as another one and I don't want to be a simple spectator.

I'm here static, watching the seasons pass year after year. In winter, I feel so lonely and I feel a lot of cold. The snow moves, melts but not for me. In spring my ears get emotional listening to bird's songs. I would like to be a bird and feel the meaning of flying. When people run away from rain I stay here, feeling the rain fall. With the end of spring, summer arrives. The leaves grow on me. In autumn, I'm broke, my beautiful flowers dry and I can only see them fall in front of me. After autumn, the circle starts again.

Now, in front of me there are humans who want to cut me down because they want to put a playground.

This is my end and my last words. My wish is not to be forgotten.

MY WISH – CRISTINA VIDAL
ANGLÈS III VESPRE

LA NATURA SALVATGE

La natura és en si mateixa salvatge i més si es veu des de la mirada d'un animal en estat salvatge.

A mi m'agradaria ser un cavall per tenir la llibertat que té per córrer, saltar, brincar...

MARGARITA

Si jo fos un àliga reial volaria molt alt i veuria tot el meu planeta des de dalt.

RUBÉN

M'agradaria ser una llebre per saltar, ser àgil i relaxar-me en un prat menjant herba fresca.

JOSEP FRANCESC

M'agradaria ser un lleó per mostrar a tots els animals la meva força, el meu poder i la meva cabellera.

FRANCISCO

Jo voldria ser com un tigre per la seva velocitat, elegància i els seus colors ataronjats.

FEDERICO

Si fos un porc senglar formaria la meva pròpia família i intentaria no anar als pobles i ciutats a buscar aliment.

JUSTINA

ANIMALISTES - GRUPAL
INSTRUMENTAL II CONCÒRDIA

CAMÍ CAP CASA

Això és una història que transcorre al voltant del segle XV en un lloc de Sud Amèrica anomenat Brasil-Amazona.

Acabaven de néixer dues petites serps que es deien Elaine i Leonardo, els pares de les quals eren el Leónidas i l' Elena. El seu pare era un guerrer que s'havia enamorat d'Elena, després d'un any van tenir els seus fills. Després de tres mesos del naixement es van dirigir cap a una illa deserta, en principi, era un viatge molt tranquil. La família buscava un lloc càlid on protegir-se, va trobar-ne un. Hi havia aigua i ombres, un lloc ideal per descansar; però el que no s'imaginaven era que hi havia dormint un parell de mangostes perilloses. El Leónidas ràpidament es va posar a defensar la família, però n'eren dues, l' Elena el va ajudar a la baralla mentre el Leonardo i l'Elaine escapaven de les mangostes. Les mangostes i les serps van tenir una baralla molt agressiva, el resultat va ser la mort del Leónidas i l'Elena. Més tard, una granota molt bonica però letal els va ajudar a arribar a una illa, allà podrien estar fora de perill. Darrere d'ells venien les mangostes. Van passar dos dies i van arribar a un bosc on tots els animals eren summament perillosos van seguir arrossegant-se per fi van veure l'illa, però van decidir descansar aquella nit abans de creuar el mar.

Al dia següent quan estaven a punt de marxar van aparèixer les mangostes i l'Elaine i el Leonardo van decidir enfrontar-se, les mangostes tenien avantatge i quan es veia que morien les serps, de les ombres va aparèixer el rei cobra, una serp gegant de color negre que no va dubtar atacar a una mangosta i les serps es van barallar amb l'altra. El rei va poder escanyar una mangosta fins a matar-la, mentre les petites serps lluitaven. Posteriorment el rei va atacar amb una mossegada l'altra mangosta. La granota estava a punt de morir i l'Elaine va quedar ferida, van ser a temps de poder-se acomiadar, escapen entre plors per la seva amiga que van. Es van anar nedant fins a l' illa. Una illa on només existien serps de tot tipus. Després de dos anys va aparèixer quatre ombres molt grans que desconeixien.

FI

CAMBAYESCA – GRUPAL

CATALÀ II MATÍ

NATURALEZA VIVA

Paula: a mí me gusta mucho la playa porque voy con mis hijos, nos bañamos, jugamos y nos relajamos.

Nadia: me gusta pasear por el campo con mi marido y mi hija. Allí jugamos y comemos. Nos lo pasamos muy bien.

María: me gusta mucho bañarme en el río, pasearme por el campo y oír el canto de los pájaros, el agua del río...la naturaleza.

Najat: a mí me gusta mucho andar por la montaña y observar la naturaleza, escuchar a los animales, mirar a mi alrededor, oler las plantas...

Dominga: me gusta ir a buscar espárragos, setas...y aprovechamos para estar en familia y merendar.

Khadija: me gusta ir a la playa, nadar en el mar y pasear por la orilla y escuchar las olas del mar.

Aicha: yo me pongo mi burkini y me voy a la playa porque me gusta mucho nadar.

Naziha: me gusta que los animales estén libres en su hábitat.

Pájaros, ardillas, jabalíes, insectos, sapos, peces, pulpos...

Paula: Las granjas las encuentro necesarias pero los zoos no.

Oscar: Me gustan los animales que viven en libertad por el campo.

Nabiha: A mi me gusta ir a la playa y observar el mar y pasear por la orilla. Pero no me baño.

Fatma: a mi también me gusta mucho ir a la playa con mis hijos y jugar.

Khadjou: me encanta ir al rio con los niños y jugar con el agua.

LOS INVENCIBLES - GRUPAL
INSTRUMENTAL I CAN DÉU

THE NATURE

The world that I imagine would be a world without wars. I would live in a world in peace but is very difficult.

When I was a child everything was easier. I lived on the street because we played in the field.

The first time I saw the snow it was when I was eleven years old. I felt excited. I love the nature.

I like walking through the river and climbing to the mountains. When I was younger the world was cleaner but now it is more polluted. We must take more care about the planet, so our children can live better.

ÁNGEL MORENO
ANGLÈS III TARDA

NATURALEZA

Cuando era niño me gustaba ir al zoo con mis padres y con la familia y pude ver a los leones. También, íbamos al río caliente a bañarnos.

La primera vez que vi la nieve flipé como caían los copos del cielo y me sorprendí de la nieve como caía muchos copos y todo era blanco y cuando la tocaba estaba helada y

las manos las tenía congeladas y estaba muy contento y nos tirábamos nieve para jugar.

Lo que más me gustaba de la naturaleza es la montaña y andar por ella. A veces me voy con los niños pequeños a enseñarles la naturaleza y los pájaros que se escuchan. Mis hijos me preguntan qué árbol más grande y por qué crecen tanto. También me preguntan por los bichos que hay y las especies de animales que ven y se sorprenden de todo lo que hay en la naturaleza y me preguntan sobre que bella es la naturaleza. Es una pena que estemos acabando con ella, si no ponemos de nuestra parte se perderá todo. Hay que apoyar la naturaleza que dios nos ha regalado.

CARLOS GONZÁLEZ

Cuando era pequeña jugaba con los niños en la calle por la tarde y por la mañana hacia faena de casa, estaba siempre en casa.

La primera vez que vi el mar tenía 7 años y fui con mi familia. Fue increíble. Donde vivía antes no había montaña solo teníamos muchas plantas en el patio de casa.

Ahora lo que más me gusta es la montaña voy con me familia, me siento más tranquila y feliz.

HABIBA SEGHIR

Cuando era una niña yo vivía en las Clotas Bajas, al lado de un rio y al lado de una vaquería. Con mi sobrina íbamos a la vaquería a ver las vacas y el chico nos dejaba ver ordeñar las vacas y era muy chulo como sacaban la leche y la vendían recién cogida. Era muy buena, mi madre compraba la leche por litros y también compraba mantequilla. La primera vez que vi el río me gusto mucho y también los huertos siempre me paseaba por todos los lados e iba a la fuente a coger agua y lavar la ropa. Lo que más me gusta de la naturaleza es el bosque y la playa. La primera vez que fui a la playa tenía 17 años me llevó mi hermano y mi cuñada.

Me gustó mucho y nos compramos un bañador cada una y nos bañamos en la playa. Para mí, fue la primera vez y fue muy bonito.

JUANA JIMÉNEZ

La naturaleza es una de las cosas más apreciadas que tenemos en este mundo.

Cuando era un niño de 8 a 10 años antes de ir al colegio tenía que irme con los animales al campo. Y una cosa que recuerdo con mucho cariño era cuando estaba con mi abuelo y me explicaba historias de su vida. La primera vez que vi una ciudad tan grande como Barcelona fue cuando nos venimos a vivir a ella estaba, que no daba crédito de ver lo grande que era. Yo venía de una aldea donde éramos muy pocos vecinos pero todos estábamos muy unidos como personas. En mi aldea no había calles asfaltadas, ni parques, incluso recuerdo cuando llegó la luz eléctrica, a la aldea siempre lo recordare como una cosa muy impresionante. Lo que más me gusta de la naturaleza es Sol, el aire, las nubes cuando llueve, la nieve, el granizo, los ríos cuando llevan agua y todo tipo de árboles, los prados cuando están con sus colores, tan diversos. Y qué decir de la naturaleza la cantidad de animales de todo tipo que nos da.

MARCOS OLIVARES

Cuando era una niña jugaba en el parque también jugaba en la playa con la familia. Me gusta la montaña mucho porque es más tranquila y estás con la familia. Me gustan las flores, mirar la montaña, sentarme para comer y beber. También me gusta ir con mi niña a la playa y jugar la pelota.

RABIA LAKHDIN

Cuando era una niña me gustaba mucho ir de excursión con el cole, una vez fuimos al Montseny en la época de las castañas. Almorzamos y comimos por allí junto a un lago y jugamos hasta la hora de irnos.

La primera vez que vi el mar me gustó mucho, me quedé impresionada del ruido de las olas que me relajaban y el olor a sal. Me gustó también jugar con la arena y hacer castillos.

Lo que más me gusta de la naturaleza es el relax que encuentras en la montaña y la tranquilidad al escuchar los pájaros y árboles moverse.

NAHIARA SEGOVIA

GRUPAL

INSTRUMENTAL II CAN DÉU

WILD NATURE

What do we understand by wild nature?

Do we refer to those TV documentaries about animals that we watch to fall asleep in the afternoon in which they hunt to survive or the TV news about human cruelty?

And the winner is... boom boom... the second one because animals do it to survive and we do it for violence.

I consider that the worst stage of a person is adolescence. From a young age we are taught to compete among us and be better than others. At this stage it can be fun but when you begin in adolescence and your body starts to develop you can live that change in a bad way. Hormones transform us physically and emotionally and we don't always like it. It is the most intense period in a person's life and we constantly need to feel accepted.

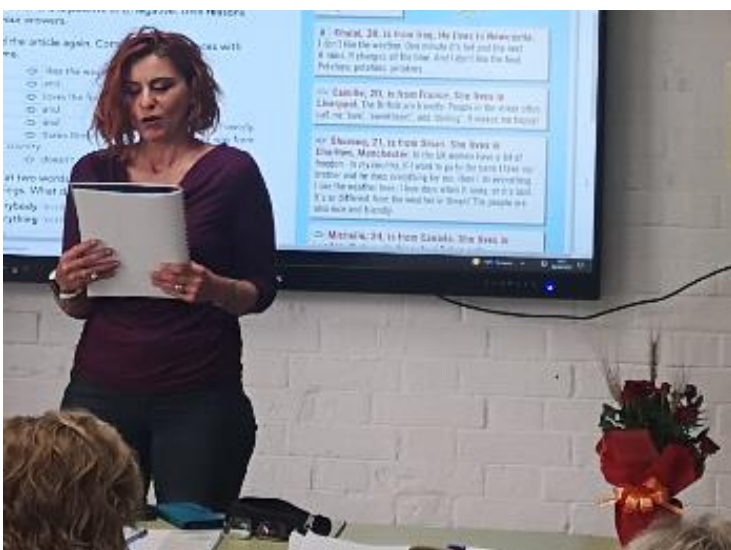
We rebel against ourselves and against anything that is happening in the world.

It is a stage of exploring new things and that leads us to extreme behaviors,. It's here when we use our own code of values that are correct for us.

Can you remember what this code is about?

Yes, it is about living on the edge, nothing can stop us, we were invincible. It is in the stage of adolescence when we most need help to be educated in values because they will impact our future. Unfortunately it is a stage of life people don't pay much attention to.

You realise that things will never change when you watch the tv news.

WILD THING – MARIA CARMEN PÉREZ
ANGLÈS II MATÍ

TRISTE ADIÓS A LA HUMANIDAD

¡BUENOS DÍAS, OLMO!

¡BUENOS DÍAS, ARBUSTO REAL!

¿HAS ESCUCHADO A LOS HOMBRES

ACERCÁNDOSE A ESTE LUGAR?

¡NOS HAN ENCONTRADO!

POR MUCHO QUE NOS QUERÍAMOS OCULTAR. AMIGO

OLMO, TENGO MIEDO
QUE NOS VAYAN A TALAR.

OIGO SUS SIERRAS

ACERCÁNDOSE ESTÁN...

NO TENGAS MIEDO

AUNQUE LLEGUE NUESTRO FINAL,

PORQUE AHORA CORRERÁ SANGRE DE
NUESTRAS RAICES

AUNQUE ELLOS NO LO VERÁN,

SOLO NOTARÁN NUESTRA AUSENCIA

CUANDO DEJEN DE RESPIRAR.

AVE LUCÍA – VERÓNICA CASADO
GES I MATÍ

L'ARBRE ARBRE

L'arbre Arbre era el seu lloc de sempre, immòbil esperant l'arribada del seu amic PiuPiu. Aquest l'informava de totes les novetats del veïnat; la naturalesa de les notícies que setmanalment li arribaven eren diverses: amics arbres que havien estat tallats per l'home, el naixement d'un altre arbre, l'expansió dels arbres invasors i enemics, etc. L'ocellet PiuPiu informava a l'Arbre a canvi de repòs, de companyia i d'una mica de fruits. Així tots dos ocupaven el seu temps.

Passades tres hores de la trobada, l'Arbre va començar a explicar-li certes vivències de la seva vida, les quals no les havia explicat a cap altre PiuPiu. Fa molt de temps, quan era jove, es va instal·lar una família d'esquirols molt educada a la seva copa. Primer li va demanar permís i doncs van negociar l'establiment: els esquirols servivren a l'Arbre en els seus assumptes i a canvi l'Arbre els hi donaria fruits i refugi. Llargs dies i intenses hores varen passar junts feliçment. L'Arbre era el cap de tota l'arbreda i a ell tornaven totes les queixes. A vegades els arbres discutien perquè un tapava el sol a l'altre o perquè eren d'espècies diferents o perquè simplement no es queien bé (vist que massa hores havien de passar un al costat de l'altre sense poder escampar la boira). L'Arbre intentava sempre fer justícia i establir la pau al bosc i per això els esquirols li anaven genial: feien de missatgers, de policies, entretenien quan era necessari, molestaven a un arbre fins que cedís i fes cas a l'Arbre, etc. Tot anava de meravella.

Després d'uns anys i una vegada l'Arbre era ja el més respectat i savi de l'arbreda, la família d'esquirols va tenir tres esquirols petits. Aquests eren ben tendres i molt estimats per l'Arbre ja que li feien companyia i li feien abraçades al seu tronc. Però aquesta harmonia es va trencar quan un exèrcit de serps va envair-los. Els esquirols van marxar a corre-cuita, però dos dels tres fillets van ser el deliciós postre de les noves assassines. Quan la desgràcia va visitar l'arbreda, l'Arbre va perdre el seu poder i el caos va dominar-los. No hi havia res bo allà però per força els arbres s'hi van haver de quedar. També varen venir els afamats homes a tallar il·legalment: feien un soroll espantós i tallaven tot el que es trobaven al davant. No van arribar a tallar l'Arbre, però sí a un bon amic seu que estava al seu costat.

Realment, i això en PiuPiu ja ho sap, la situació va millorar gràcies a l'assistència del seu exèrcit d'ocellets ja que són ràpids, veloços i ferotges lluitadors. L'ocellet PiuPiu n'era el general. Aquests van lluitar contra els homes i van atacar les serps invasores; sorprenentment van tenir victòria rere victòria i ningú va poder amb ells. Ningú pot contra el bé i la justícia.

L'Arbre recorda aquest llarg camí fins a la pau, amb el seu bon amic PiuPiu i ambdòs celebren ara l'harmonia. El proper pas del PiuPui és buscar els esquiroles per a que tornin a residir a l'Arbre i junts ser més forts. L'exèrcit d'ocells controlaria l'aire i els esquiroles el terra. També procurarien multiplicar-se per a ser més. Així, tot el bosc tornaria a la glòria passada i nous esquirolets i ocellets farien companyia al savi Arbre.

VICTÒRIA – FADMA MESAUDI
GES I MATÍ

NATURALES A SALVATGE

Des que el món és món, podem gaudir de les meravelles que ens ha donat, que en són moltes.

A partir de l'aparició de la civilització, l'home ha anat guanyant terreny, però per sort, encara podem trobar magnífics paradisos on hi ha milers d'espècies diferents d'animals i plantes i paisatges que la natura ha anat formant al llarg dels anys amb les agressions ambientals que ha patit, transformant-les en totes unes meravelles.

La natura és molt sàvia, ho va fer tot perfecte perquè es formés una cadena d'alimentació. Tot és necessari i tots ens necessitem.

Sortosament hi ha moltes associacions que es dediquen a protegir, cuidar i millorar el medi ambient.

Les ONG ecologistes fan una gran tasca per al nostre Planeta. N'hi ha moltes i cadascuna fa la seva feina. Per exemple Greenpeace es dedica a cuidar els oceans i les balenes.

Al nostre país tenim el Parc Natural de Doñana que es considera la major reserva ecològica d'Europa. Va ser declarat Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO l'any 1.994. Va ser creat el 16 d'octubre de 1.969 i està situat entre les províncies de Huelva, Sevilla i Cádiz (Andalucía) on es poden observar més de 300 espècies diferents. En ser lloc de pas poden ser europees o africanes.

ESTELA – PAULA NIETO
CATALÀ III

SAVAGE NATURE

Savage nature from a biological point of view is a natural phenomenon in the life cycle of survival. Fish in the seas prey on each other, birds and herbivores destroy tons of grain and plants, while carnivores feed on meat, whereas humans are omnivores. All creatures, including humans, kill for their own sustenance, but unlike all creatures, humans commit many atrocities, including killing, displacement, and destruction of homes and properties to boost their ego.

The consequences of the assault are loss of the beloved, and the distortions of the infrastructure caused as a result of the advanced death machines that vary from

weapons of mass destruction such as flamethrowers and intercontinental ballistic missiles to chemical, biological and atomic weapons that do not leave neither trees, nor stones nor life.

The incentive of such atrocities is for the sake of robbing bounties and the greed for wealth and power. How many civilizations have been annihilated throughout the ages ; World Wars are not far from us, where millions of people were killed and displaced, where buildings, bridges and facilities were completely destroyed as well.

This injustice and aggression have disguised and declared reasons. The first is the imposition of hegemony and the looting of the underground resources of oil, minerals, agricultural crops...etc. As for the declared reasons, they are the result of a political, ideological dispute or a conflict of interests.

DAMASCO – BASHAR SHWEKI
ANGLÈS III MATÍ

EL DIARIO DE MARINA

Para empezar, esta historia trata de Carmen y su hija Marina que vivían en Barcelona. La mayor afición de madre e hija era la navegación. Marina siempre expresó el deseo de ver América y la madre le prometió que ese mismo año se aventurarían en dicha travesía.

Un 22 de junio Marina cogió las vacaciones del instituto y al llegar a casa hablaron del viaje que iban a hacer y ya pusieron fecha: El 23 de julio.

Durante los siguientes días prepararon todos los preparativos y por fin partieron desde el puerto de Barcelona.

Ese día lucía un precioso día y poco a poco se dejó de ver tierra y solo se veía mar allá donde se mirara. Marina tenía un diario y apuntaba cada día las experiencias que tenía a diario y como iba la travesía. Al séptimo día Marina empezó a mirar al horizonte y observó algo que brillaba y se acercaron con el barco. Había millones y millones de kilos de plástico flotando. Lo más raro es que estaban en medio del océano Atlántico. En medio de esos plásticos, Marina vio un delfín atascado y con ayuda de Carmen lo consiguieron sacar de ese lugar salvándole la vida.

Al siguiente día, mirando al horizonte volvieron a ver lo mismo, el mar estaba lleno de plástico por todos sitios. Marina prometió a su madre que cuando estuvieran de nuevo en Barcelona fundaría alguna asociación en contra de tirar plásticos y basuras al mar.

Al octavo día el barco sufrió una avería y no había manera de solucionarla. Tenían comida para hacer 2 veces la travesía y estaban tranquilas. En esa época no existían los móviles y pasaron los días y ya jamás se volvió a saber nada de Carmen y Marina. Los familiares avisaron a la policía y las autoridades competentes empezaron la búsqueda.

El barco se encontró a 300 km de las costas de California y lo curioso es que estaba completamente intacto pero sin los cuerpos de Carmen y Marina. Lo más curioso era lo que había escrito en el diario de Marina. Describía como unos peces intentaban hablarle y les echaban bronca diciéndoles:

- NOS ESTÁIS MATANDO CON TANTO PLÁSTICO.

Jamás aparecieron los cuerpos, pero desde ese día, al conocer la noticia se intentó regular las basuras y plásticos que llegan al mar:

- NOS ESTAMOS CARGANDO LA NATURALEZA SALVAJE.

LA NATURA A SABADELL

A Sabadell tenim la sort de tenir un racó, que és un veritable tresor natural. Es tracta del Torrent de Colobrers. És un afluent del riu Ripoll que ens porta a un profund i humit bosc, amb molts llocs interessants.

Es pot anar a peu des de casa o aparcar en cotxe a la Masia de Can Pagès. A mà dreta de la masia comença el camí per entrar al Torrent de Colobrers. En el transcurs del camí hi ha diversos ponts, que varen ésser restaurats recentment amb motiu del temporal Glòria del gener de 2020.

Durant el camí pel Torrent hi ha diversos llocs d'interès:

La Font de la Tosca on que l'aigua brolla de diverses cavitats.

La Roca Foradada, petit túnel que es va fer a finals del segle XIX i que el seu accés està prohibit pel risc de caure. Més endavant hi ha un bonic salt d'aigua.

La Font de Can Moragues, que es troba sota grans arbres centenaris.

El Torrent de Colobrers es pot visitar a qualsevol temps de l'any, però resulta especialment interessant després de dies de pluja, doncs el bosc és encara més viu.

EL GEGANT DEL PI – GRUPAL
ANGLÈS I MATÍ

THE WILDNESS OF SACRIFICE

One day, while most of the meerkats in the south part of the African desert were in the rush of their daily tasks (basically gathering food, looking out for predators and taking care of the baby meerkats); underground in the burrow, Emmet was being born. He was the one who would give love a new meaning.

Now, who is this Emmet? Why would he revolutionize something that is nonsense in nature?

Emmet was born in a complicate time for his herd. A new mob group just moved near them. Everyone knows that despite they are highly sociable animals, when it comes to supremacy and rivalry they can get extremely violent, even to death. This new herd was big, about 20 meerkats. Emmet's was only 12.

Even though his mob was relatively small, it was truly peculiar. Meerkats normally average 50 cm long. Dani, Emmet's older brother, was about 60 cm long. He looked really intimidating. He was the sentry for excellence of the herd. Then there was his mother, Mysti, the matriarc, his father, mambert, his lovely sister, Mika and the rest of the herd conformed by cousins, uncles and aunts. Mika was in charge of babysitting the newborns. She would stay during daytime without food and then rotate with one of her cousins.

After 3 weeks of tension caused by the rivalry, the babies were finally allowed to go out, among them, there was Emmet, an adorable meerkat with blushy-browened fur, a small pointed face and large eyes surrounded by dark patches. He seemed to be really curious and skilled. He had a great sense for insects and also for danger.

Like any other day, Emmet went out to discover the world and in the meantime, get some food. He'd always gone eager to find out something new. He was amazed by the greatness of nature. He realised he was far from home but he didn't care. At the end, he didn't know the way back and found himself in wander.

Tired and harshed by the heat of the desert, he moaned for water and food but nobody was near. Out of nothing, an Eagle came to him and seemed like devouring him. Defeated, he pretended to be death but the Eagle kept pecking at him and of a sudden, a mob showed up and defended him. The eagle fled away.

The mob took Emmet to a safer place and protected him while he healed. They gave him food, water and a warm spot in their burrow. The next morning, Emmet woke up and realised he wasn't in his burrow, those meerkats weren't from his herd. He panicked and let out a high-pitched squeal, he was calling his mob to rescue him.

The meerkats started to calm him, letting him know he was safe and that they would not attack on him.

There she was, Hildi, The most beautiful meerkat he had ever seen. He immediately fell in love. The mob accepted Emmet as a new member. Hildi was Emmet's age. She was funny and pretty clever. She knew techniques to hunt scorpions and beetles faster than the others. They spent everyday together. As days went by, Emmet recalled on his family. He missed them but he was aware he had now a responsibility with Hildi. He owed her and her mob his life, and so he did.

As expected, Hildi got pregnant and had to stay underground. Emmet was the daytime sentry and would sit on a high point and watch. As the sun went down, he was getting exhausted and closed his eyes for a moment. When least expected a mob invaded the burrow. He jumped and ran as fast as he could to protect Hildi but in the way, he came across with Dani, his brother. He could not believe it was his family, his mob attacking on Hildi's (and now his) mob before his eyes! It turns out Emmet's mob went out in search of him and when they saw him, they thought he had been "kidnaped". They started a revenge and started to kill the "rival" mob.

What was he supposed to do? Let his family kill his new mob, or kill his family to defend his new mob? Nobody was guilty of such a bloody situation but him. He ignored Dani and kept running to Hildi. He took her to the safest spot and had the chance to say goodbye to her. She thought he would leave with his family and abandon her but he didn't. He went back to Dani and told him to stop the massacre, he told him he had

now a family and wanted to protect it, he also told him about Hildi. He shouted out "Stop! You are both my family and I love you all. Why can't we be together and forget the rivalry between our kind?" Dani was astonished, he couldn't believe his Little brother was betraying his family, his mob. No one could understand. They have fought for supremacy and for family protection their whole life. Why would that change for this kind of love they never met?

They didn't forgive the betrayal, Dani tried to reach Hildi and killed her but Emmet stopped him. Emmet fought all he could but Dani was bigger and stronger. Emmet died before his brother, mother, father, sister, and Hildi's eyes.

He died for love, the kind of love that is inconceivable for those who only die for rivalry, supremacy or wildness.

That's how a wild meerkat gave love a strange meaning: sacrifice.

MOKKA – GÉNECIS REYES

PACFGS

CONCURS DE FOTOGRAFIA MATEMÀTICA

Aquest curs, un gran nombre d'alumnes ha participat al concurs de la fotografia matemàtica amb imatges de gran qualitat i frases enginyoses. Per això ha estat difícil decidir qui eren els guanyadors. Tota l'escola s'ha involucrat i ha votat les fotografies que més li han agradat. Aquí en teniu el resultat.

Primer premi

POTÈNCIES DE DIJOURS GRAS

JUANJO GARCÍA CÁRCELES – GES II VESPRE

Segon premi, premi del públic
LA GEOMETRIA "MOLA"

HABIBA SEGHIR – INSTRUMENTAL II CAN DÉU

Tercer premi
CUADRADOS QUE FORMAN CIRCUNFERENCIAS

MARCOS OLIVARES – INSTRUMENTAL II CAN DÉU / COMPETIC INICIAL CAN PUIGGENER

Us oferim una petita mostra del gran ventall de fotografies que van participar al concurs.

Gaudiu-ne!

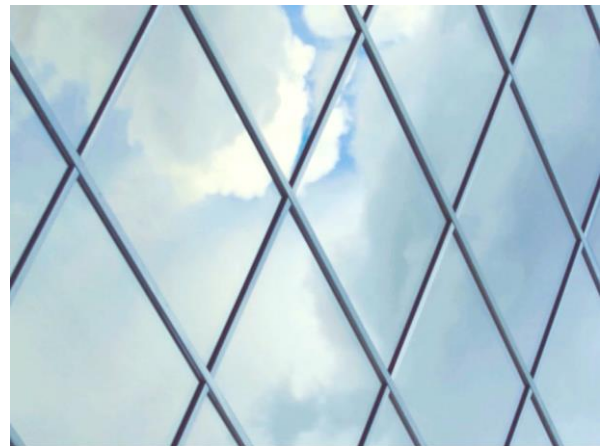
AVUI MENJARÉ 50° DE FORMATGE

FRACTALS EFÍMERS

TRIANGLES EQUILÀTERS FORMANT UN PENTÀGON

CEL ATRAPAT

CONTEMPLANDO LAS CATENARIAS

ATRACO A MANO ARMADA

ESDEVENIMENTS IMPORTANTS

Aquest trimestre, ha estat curt però intens ja que a l'escola s'hi han dut a terme moltes activitats. Aquí en teniu un recull.

SORTIDA A EMPÚRIES

Com ja us hem anticipat, a finals de maig vam realitzar una visita dinamitzada al jaciment arqueològic d'Empúries. L'alumnat de l'escola va gaudir molt de la visita i ens vam adonar que, tot i els segles que ens separen, tenim aficions en comú amb els nostres avantpassats romans. Les actituds socials com ara la dèria pel culte al cos, l'entreteniment per distreure el poble dels problemes reals de la societat, l'estructura de les ciutats, l'origen d'algunes paraules, etc. Evidentment, hi ha molts aspectes diferents i l'evolució ha permès perfeccionar els hàbits d'higiene, la forma de les cases... Vam fer constància de tots aquests canvis al llarg de la sortida. Durant l'itinerari, els nostres guies ens van fer cinc cèntims sobre aspectes molt interessants de les antigues cultures grega i romana, com ara la figura que presideix el conjunt, l'Escolapi; o com feien el traçat de la ciutat i el disseny de les vivendes.

Va ser una visita que recordarem especialment per les explicacions plenes d'entusiasme dels i de les guies; per la temperatura agradable i les vistes espectaculars del paisatge típic mediterrani. Pensem que és important la convivència que vam crear entre nosaltres fora de l'àmbit acadèmic ja que ens va permetre conèixe'ns millor i gaudir d'un gran dia a l'exterior.

EL RELLOTGE DE SOL

Amb l'arribada de l'estiu s'allarga la claror diürna i per explicar el funcionament del rellotge de sol i ombra que hi ha a l'escola, en Carles Lladó va venir a explicar-ho als grups de Català de Tarda i Vespre.

Juntament amb la descripció del rellotge de sol i ombra, en Carles ens va transmetre aquestes paraules tan encertades i emotives:

“Perquè a l'Escola sabem que, fins i tot, cada persona és un joc de llum i ombres. Amb el treball d'estudi, les zones aombrades de cadascú poden moure's, desplaçar-se, canviar, enriquir-se o engrandir-se; però sempre en restaran, sempre caldrà continuar fent l'esforç individual i col·lectiu de “separar la llum de la tenebra”. Per això el treball que suposa l'estudi, el tipus de treball que ens defineix com a Escola, és tan engrescador i tan agraït.”

PETIT HOMENATGE A FUJIKO A. FUJIO

Fujiko A. Fujio, cocreador i dibuixant de l'emblemàtic personatge Doraemon, va morir el dia 7 d'abril 2022 a casa seva de Kawasaki, al sud de Tòquio.

El japonès, de nom real Motoo Abiko, tenia 88 anys i va començar a treballar en el famós manga el 1970.

Segons informa el portal TBS News, la policia japonesa va rebre una trucada sobre una persona que s'havia desplomat al voltant de 3/4 de 9 al matí. Quan van arribar al domicili, Fujiok A. Fujio ja havia mort. La causa de la mort encara no ha estat determinada.

Fujiko A. Fujio és especialment conegut per haver creat el manga Doraemon i haver treballat en altres projectes com ara l'Hattori el ninja o Kaibutsu-kun (My little monster).

ALEX HERNÁNDEZ – CATALÀ III

Bones vacances!
¡Buenas vacaciones!
Happy holidays!

C.F.A Concòrdia